

د روميانو په نوم د پولوس رسول خط

دُعا او سلام

۱) د پولوس د طرف نه، چې د عيسی مسیح خادم او بللے شوے رسول دے څوک چې د خُدائ پاک د زيری د خورولو دپاره مقرر کړے شوے دے. ۲) د دې زېری وعده خُدائ پاک د مخکېنې نه په مقدسو صحيفو کېنې د خپلو نبيانو په وسيله کړې ده. ۳) دا زيرے د هغه د زوئ په حقله دے، څوک چې په انساني طور د داؤد په نسل کېنې پېدا شو، ۴) خو د روح القدس په قدرت سره هغه د مرو نه بيا راژوندے شو، په دې وجه هغه د خُدائ پاک زوئ وبللے شو، يعنې زمونږ مالک عيسی مسیح. ۵) د هغه په وسيله مونږ ته دا فضل او رسالت بڅېلے شوے دے چې د هغه د نوم دپاره ټولو غېرو قومونو ته بلنه ورکړو چې د ايمان په وسيله تابعداری وکړو. ۶) او تاسو هم په هغه رابللے شوو خلقو کېنې شامل يئ چې د عيسی مسیح سره تړون ولرئ. ۷) زه د روم هغه ټولو اوسېدونکو ته سلام وایم چې د خُدائ پاک محبوبان دی او چې د ايماندار کېدو دپاره رابللے شوی دی. زمونږ خُدائ پلار او مالک عيسی مسیح دې تاسو لا فضل او سلامتی درکړی.

د شکر گزارۍ دُعا

۸) د ټولو نه اول زه د عيسی مسیح په نوم ستاسو دپاره د خپل خُدائ پاک شکر ادا کوم ځکه چې په ټوله دُنیا کېنې ستاسو د ايمان خپرې کېږی. ۹) هغه خُدائ پاک د چا چې زه د خپل زړه نه خدمت کوم او د هغه د زوئ زيرے خوروم، هغه خُدائ پاک زما گواه دے چې زه تاسو مسلسل په خپلو دُعاگانو کېنې يادوم. ۱۰) او همېشه دا سوال کوم چې د خُدائ پاک په مرضی دې آخر هم زه د دې جوگه شم چې تاسو ووينم. ۱۱) زه ستاسو د ليدو خواهشمند يم او دا غواړم چې تاسو ته څه روحانی نعمت درکړم چې تاسو پرې قوی او مضبوط شئ، ۱۲) هغه دا چې په خپلو کېنې به يو بل ته په ايمان کېنې پلار ورکړو. ۱۳) اے زما ورونيو او خوېندو، زه غواړم چې تاسو په دې پوهه شئ چې ما پېر ځله تاسو ته د راتلو کوشش کړے دے خو تر اوسه پورې د دې نه منع کړے شوے يم. او زه په دې طمع ناست يم چې په تاسو کېنې کار وکړم او تاسو د ايمان ملگری جوړ کړم، لکه څنگه چې مې په نورو غېرو يهوديانو کېنې جوړ کړی دی. ۱۴) زه د مهذب او د غېر مهذب خلقو، د عالمانو او د عاميانو، د ټولو احسان مند يم. ۱۵) ځکه زه دا غواړم چې تاسو ته چې په روم کېنې يئ، زيرے درورسوم.

د زيری قدرت

۱۶) زه د مسیح د زيری نه نه شرمېږم، ځکه چې د هر چا دپاره چې ايماندار وی دا د خلاصون دپاره د خُدائ پاک قدرت دے، اول د يهوديانو دپاره، بيا د غېريهوديانو دپاره. ۱۷) ځکه چې هم د دې نه د خُدائ پاک هغه صداقت څرگنديږی چې د ايمان نه شروع کېږی او په ايمان تر سره کېږی، لکه چې صحيفې وائی، ”څوک چې صادق وی هغه به په ايمان پائی.“

د بنی آدمو گناه

۱۸) خو د خُدائ پاک غضب د آسمان نه په هغه ټولو بې دينه او بدکارو خلقو نازلېږی، څوک چې حقيقت په خپل منافقت

سره پٽوي. (١٩) او هغوى د خُداى پاڪ په حقله د حقيقت نه خبر دى، ځكه چې خُداى پاڪ په خپله هغه هغوى ته ښكاره كړې دې. (٢٠) د كله نه چې خُداى پاڪ دا دُنيا پيدا كړې ده د هغه پټ صِفْتونه لكه د هغه دائمي او الاهى قوت په هغه ټولو څيزونو كښې ښكاري كوم چې هغه پيدا كړى دى. نو ځكه د چا سره هم د خُداى پاڪ د نه پېژندلو په حقله هيڅ عُذر نشته. (٢١) اگر كه هغوى خُداى پاڪ پېژندلو، خو بيا هم د خُداى پاڪ د احترام كولو نه يې انكار كولو او ناشكړه وُو، بلكې د هغوى ټول خيالات باطل شول او د هغوى بې احساسه زړونه په تياره كښې وُو. (٢٢) هغوى د هوبښيارتيا دعوى كوله خو هغوى بې عقله وُو. (٢٣) او هغوى د ابدى او لوى خُداى پاڪ په ځاى د فاني انسان، د مارغانو، د ځناورو او مارانو په شكل څيزونو عبادت وكړو. (٢٤) هم په دې وجه خُداى پاڪ هغوى د خپل نفس ناپاڪه خواهشاتو ته پرېښودل، او آخر دا چې هغوى په خپلو كښې ځانونه يو تر بله وشرمول، (٢٥) ځكه چې هغوى د خُداى پاڪ حقيقت په دروغو بدل كړو او د مخلوق عبادت او خدمت يې د هغه خالق په ځاى وكړو، څوك چې تل تر تله د حمد لائق دى، آمين. (٢٦) نو ځكه خُداى پاڪ هغوى بې شرمه شهوتونو ته پرېښودل. د هغوى ښځو د فطرى جنسى عمل په ځاى غېر فطرى جنسى عمل خپل كړو. (٢٧) او د هغوى سړو هم دغه شان د ښځو سره د فطرى جنسى عمل په ځاى د يو بل سره بدكاري راواخسته او سړو د سړو سره شرمناك كارونه وكړل، او انجام يې دا چې په خپله يې د دې گمراهۍ بدله او سزا وموندله (٢٨) او څنگه چې هغوى د خُداى پاڪ پېژندل خوښ نه كړل نو خُداى پاڪ هم هغوى خپلو باطلو خيالونو ته پرېښودل چې په هم دې بدعملۍ آخته وي. (٢٩) هغوى د هر قسم بې انصافۍ، بدى، لالچ او بدو خواهشاتو نه ډك شول. او هغوى د حسد، قتل، جگړې، ټگي او بغض نه ډك دى. پشى شا خبرې كوونكى (٣٠) غيبت كوونكى، د خُداى پاڪ نه نفرت كوونكى، بد سره، مغروره او لافې كوونكى دى. دوى وړانې جوړوى او د مور پلار نافرمانه دى. (٣١) دوى كم عقل، بې ايمان، بې رحمه، ظلم كوونكى دى. (٣٢) د خُداى پاڪ په دې فرمان هغوى ښه خبر دى چې هغه څوك چې داسې عمل كوى، هغوى د مرگ لائق دى خو بيا هم هغوى داسې كوى. هغوى نه صرف دا كوى بلكې داسې كوونكو ته شاباسه هم وركوى.

د خُداى پاڪ رښتيني عدالت

٢ (٣٣) اې دوستانو، تاسو چې بل څوك مجرموى، تاسو هر څوك چې يې، تاسو سره هيڅ عُذر نشته. كله چې تاسو بل څوك مجرموى نو په دې سره تاسو خپل ځان مجرموى ځكه چې هم هغه كارونه تاسو په خپله كوئ. (٣٤) اوس مونږ ته پته ده څوك چې داسې كارونه كوى نو خُداى پاڪ په انصاف سره د هغوى عدالت كوى. (٣٥) نو كله چې تاسو نور په داسې كارونو مجرموى، او بيا تاسو په خپله هم هغه كارونه كوئ نو ولې تاسو دا سوچ كوئ چې گنې تاسو به د خُداى پاڪ د عدالت نه بچ شئ څه؟ (٣٦) او يا دا چې ته د هغه د لويې مهربانۍ، د زغم، او د صبر پيمانې سپكه گنې څه؟ ولې تاسو په دې نه پوهېږئ چې د خُداى پاڪ د مهربانۍ وجه دا ده چې تاسو توبه وباسئ؟ (٣٧) بلكې تاسو د خپل سخت او ناتوبه گاره زړونو په وسيله د خپل ځان دپاره د خُداى پاڪ د قهر د ورځې غضب زياتوى كله چې به د خُداى رښتونې عدالت شروع شى. (٣٨) هغه به هر چا ته د هغوى د كارونو په مطابق اجر وركړى. (٣٩) څوك چې په صبر سره ښه كوى او د جلال او د عزت او د نه ختمېدونكى ژوند لټون كوى، هغوى ته به خُداى پاڪ د تل ژوندون وركړى. (٤٠) خو هغوى څوك چې خود غرضه دى او د حق نه منكر دى او غلط كارونه كوى، په هغوى به قهر او غضب نازل شى. (٤١) د هغوى ټولو دپاره به مصيبت او تكليفونه وى څوك چې بدكاره وى، اول د يهودى او بيا د غېر يهودى دپاره. (٤٢) خو د ټولو ښې كوونكو دپاره جلال او عزت او سلامتى ده، اول د يهودى او بيا د غېر يهودى دپاره. (٤٣) ځكه چې خُداى پاڪ د چا طرفدارى هم نه كوى. (٤٤) هغوى ټولو چا چې د موسى د شريعت نه بغير گناه كړې وى، نو هغوى به د شريعت نه بغير هلاک شى، او

هغوی ټولو چا چې د شریعت د لاندې گناه کړې وی، هغوی به د شریعت د لاندې سزا مومی. (۱۳) ځکه چې نه صرف د شریعت په اوردو بلکې په هغې د عمل کولو په وسیله سرې د خدای پاک په نظر کېنې صادق کېږی. (۱۴) هغه غبریهودیان چې د شریعت نه ناخبره وی او په قدرتی توگه هغه څه کوی څه چې په شریعت کېنې وی، که څه هم چې د هغوی سره شریعت نشته، خو د هغوی عمل ورته شریعت دے. (۱۵) نو هغوی دا ښکاره کوی څه چې په شریعت کېنې دی هغه د هغوی په زړونو لیکلی دی. د هغوی ضمیر د هغې گواهی ورکوی او د هغوی خیالونه به هغوی ملامتوی او یا به د هغوی دفاع کوی. (۱۶) دا هغه زیرې دے چې زه یې تاسو ته اوروم، هغه ورځ راتلونکی ده چې خدای پاک به د عیسی مسیح په وسیله د خلقو د پټو خیالونو عدالت وکړی.

یهودیان او شریعت

(۱۷) خو که تاسو ځان ته یهودیان وایئ او په شریعت ټینگ ولاړ یئ او خدای پاک سره په خپل تعلق فخر کوئ، (۱۸) او تاسو ته د هغه رضا معلومه ده او د ښو او بدو نه خبر یئ، دا ځکه چې تاسو ته په شریعت کېنې دا تعلیم درکړې شوې دے، (۱۹) او ستاسو په دې یقین دے چې تاسو د ږندو لارښودونکی یئ او د هغوی دپاره رڼا یئ څوک چې په تیاره کېنې دی، (۲۰) او تاسو د کم عقلو معلم او د ماشومانو اُستازان یئ، ځکه چې په شریعت کېنې تاسو د علم او د حقیقت مالکان یئ، (۲۱) نو بیا تاسو چې نورو ته تعلیم ورکوئ، نو بیا ولې تاسو په خپله تعلیم نه زده کوئ؟ تاسو خو دا تعلیم ورکوئ چې غلامه کوئ، نو بیا ولې تاسو په خپله غلامه کوئ؟ (۲۲) تاسو وایئ چې زنا مه کوئ، نو بیا ولې تاسو په خپله زنا کوئ؟ تاسو چې ټان پلټ گنئ، نو بیا ولې تاسو بټ خانې لوټ کوئ؟ (۲۳) سره د دې چې تاسو په شریعت فخر کوئ نو بیا ولې تاسو د شریعت په ماتولو د خدای پاک سپکاوے کوئ؟ (۲۴) ځکه څنگه چې په صحیفو کېنې لیکلے شوی دی چې، ”هم ستاسو په وجه به غبریهودیانو کېنې د خدای پاک د نوم سپکاوے وشي.“ (۲۵) سنت کېدل فائده مند دی خو چې تاسو په شریعت عمل کوئ، خو که تاسو چرې په شریعت عمل نه کوئ نو ستاسو سنت داسې دے لکه بې سنته. (۲۶) نو که یو ناسنته په شریعت عمل کوی نو ولې هغه ناسنته به سنت شوی ونه گڼلے شی څه؟ (۲۷) هغه به ناسنته وی خو په شریعت د عمل کولو په وجه به تاسو د هغه په مقابل کېنې مجرم کړے شی ځکه چې تاسو سره لیکلے شوے شریعت موجود دے او سنت شوی یئ خو د دې باوجود هم شریعت ماتوئ. (۲۸) یو انسان په ظاهری ښو رښتوے یهودی کېدے نه شی او نه صحیح سنت کېدل په جسم کېنې ښکاره ښیې ته وائی. (۲۹) خو صحیح یهودی هغه دے چې څوک په باطن کېنې وی او رښتوے سنت د زړه سنت کېدل دی، دا روحانی خبره ده او د لیکلے شوی شریعت سره بې څه تعلق نشته. او د داسې کس صفت د مخلوق نه نه، بلکې د خدای پاک د خوا نه کېږی.

۳

(۱) نو بیا یهودی په غبر یهودی باندې څه غوره والے لری؟ او یا د سنت کېدلو فائده څه ده؟ (۲) په هر لحاظ سره ډېره فائده لری. د ټولو نه اوله دا چې د خدای پاک کلام یهودیانو ته حواله شو. (۳) دا رښتیا خبره چې په دوی کېنې ځینې بې وفا وو، خو ولې د دوی بې وفائی به د خدای پاک وفاداری ختمه کړی؟ (۴) نه، هیڅکله نه. که چرې هر بنی آدم دروغزن وی خو خدای پاک به همپشه رښتوے وی، لکه چې په صحیفو کېنې لیکلی دی چې، ”ته دې په خپلو خبرو کېنې رښتوے وگرځې او په خپل عدالت کېنې دې کامیاب شی.“ (۵) خو که چرې ځینې خلق داسې وائی چې زمونږ بدکاری د خدای پاک د انصاف د ښکاره کولو سبب کېدے شی، نو بیا مونږ په دې کېنې څه وئیلے شو؟ ولې دا د خدای پاک بې انصافی ده چې خدای پاک په مونږ غضب نازلوی؟ زه دا د یو انسان په توگه وایم. (۶) نه، هیڅکله نه. که چرې خدای پاک انصاف

کونکے نه وی، نو بیا به هغه د دنیا عدالت څنگه وکړی؟ (۷) خو که چرې زما د دروغو په وجه د خدای پاک حقیقت او د هغه لوی بشاره کیری نو ولې بیا زه اوس هم د گناه گار په توگه مجرم گنلې شم؟ (۸) لکه څنگه چې ځینې خلق په مونږ دا الزام لگوی چې مونږ خلقو ته داسې وایو چې، راځئ چې مونږ بد وکړو چې نېکی ترې پېدا شی، نو کوم خلق چې په مونږ داسې الزام لگوی هغوی د سزا لائق دی.

څوک هم صادق نه دے

(۹) نو مونږ بیا څه وئیلې شو؟ ولې مونږ د نورو نه بښه یو څه؟ نه، بلکل نه. ځکه چې مونږ د مخکښې نه دا الزام لگولې دے چې یهودیان او غبریهودیان دواړه یو شان د گناه په قبضه کېښې دی. (۱۰) لکه چې صحیفې وائی چې، ”څوک هم صادق نه دے، بلکل یو کس هم نشته. (۱۱) داسې څوک هم نشته چې هوبشپار وی، داسې هیڅوک نشته چې د خدای پاک لټون کوی. (۱۲) ټول اوږدلی دی، او ټول بې کاره شوی دی. یو هم نیک کار نه کوی، یو کس هم نشته. (۱۳) د هغوی مری د پرانستی قبرونو په شان دی، هغوی د خپلو ژبو سره دوکې ورکوی، د هغوی د شونډو لاندې د مارانو زهر پراته دی. (۱۴) د هغوی خولې د لعنتونو نه او د ترخو خبرو نه ډکې دی. (۱۵) د هغوی پښې د وینې د تویولو دپاره په منډه دی. (۱۶) تباهی او بربادی د هغوی په لارو کېښې دی. (۱۷) هغوی د سلامتی د لارې نه نا آشنا دی. (۱۸) هغوی بلکل د خدای پاک نه یره نه کوی. (۱۹) اوس مونږ په دې پوهیږو چې شریعت د هغه خلقو دپاره دے چا ته چې هغه ورکړې شوې دے، د شریعت مقصد صرف دا دے چې څوک بهانه نه شی کولې. شریعت مونږ ته دا راپه گوته کوی چې ټوله دنیا به د خدای پاک په حضور کېښې حساب کتاب ورکوی. (۲۰) ځکه چې یو بنی آدم به هم په شریعت د عمل کولو په وجه د خدای پاک په وړاندې صادق نه وی ځکه چې د شریعت په وسیله گناه پېژندلې کیری.

د ایمان په وسیله صداقت

(۲۱) خو اوس د شریعت نه بغېر د خدای پاک صداقت څرگند کړې شوې دے او شریعت او نبیان دواړه د دې تصدیق کوی. (۲۲) لار دا ده چې عیسیٰ مسیح باندې ایمان راوړلو سره خدای پاک مونږ صادقان جوړوی، دا لار د ټولو دپاره ده، په هیچا کېښې هم فرق نشته. (۲۳) ځکه چې ټولو گناه کړې ده او د خدای پاک د لویې نه محروم دی. (۲۴) خو هغوی د خدای پاک په فضل سره مفت صادق شول د هغه خلاصون په وسیله چې په عیسیٰ مسیح کېښې دے. (۲۵) ځکه چې خدای پاک مسیح د دې دپاره مقرر کړې وو چې د هغه د قربانی په کفاره او په هغه د ایمان په وسیله گناهونه وینځی. او هغه دا کار د دې دپاره وکړو چې خپل صداقت بشاره کړی. ځکه چې خدای پاک صابر دے او په تېرو شوو گناهونو یې څه غم غرض ونه کړو، (۲۶) د دې دپاره چې په دې زمانه کېښې دا خبره ثابته او بشاره کړی چې هغه په خپله صادق دے او هر هغه سرې صادق حسابوی چې په عیسیٰ مسیح بې ایمان وی. (۲۷) نو بیا مونږ په دې فخر وکړو چې د خدای پاک په نزد گنې مونږ بښه کار کړې دے؟ نه، مونږ په دې فخر نه شو کولې ځکه چې زموږ صداقت د شریعت په بنیاد نه بلکې د ایمان په وسیله دے. (۲۸) ځکه مونږ دا وایو چې خدای پاک بنی آدم د ایمان په وسیله صادق کوی، نه چې د شریعت په کارونو. (۲۹) ولې خدای پاک یواځې د یهودیانو خدای پاک دے؟ ولې هغه د غبریهودیانو خدای پاک نه دے ځه؟ بې شکه هغه د غبریهودیانو خدای پاک هم دے. (۳۰) ځکه چې خدای پاک یو دے او هغه به سنت شوی د ایمان په وسیله او ناسنته هم د ایمان په وسیله صادق کړی. (۳۱) نو بیا ولې مونږ د ایمان په وسیله شریعت شا ته غورزوو؟ هیڅکله نه، بلکې مونږ خو شریعت نور هم مضبوطو.

۱) نو بيا مونږ د ابراهيم په حقله چې په جسماني طور زمونږ نيکه و وځه وئيلې شو چې د صادق کېدلو دپاره هغه کومه تجربه حاصله کړه؟ ۲) ځکه که چېرې ابراهيم په خپلو نېکو اعمالو کېنې صادق وو نو بيا يې فخر په ځای دے، خو د ځدای پاک په وړاندې نه. ۳) ځکه چې صحيفې وائی چې، ”ابراهيم په ځدای پاک ايمان راوړو او هغه ايمان د هغه په صداقت حساب شو.“ ۴) نو اوس که یو سرې څه کار وکړی نو د هغه مزدوری ورته په اجر کېنې نه حسابېږی، دا خو د هغه حق دے. ۵) خو که څوک بغېر د عمل نه په هغه ايمان ولری څوک چې بې دینه صادقوی نو دغه ايمان هغه ته په صداقت حساب دے. ۶) هم دغه شان داؤد د هغه سرې د خوشحالی ذکر کوی څوک چې ځدای پاک بې د عمل نه صادق کړې دے، ۷) ”بختور دی هغوی د چا نافرمانی چې معاف شوه، او د چا په گناهونو چې پرده واچولې شوه. ۸) بختور هغه کس دے د چا بد چې مالک ځدای حساب نه کړی.“ ۹) ولې دا خوشحالی تش د سنت شوو دپاره ده، یا دا د ناستنو دپاره هم ده؟ مونږ وایو چې، ”د ابراهيم ايمان په صداقت حساب شو.“ ۱۰) نو هغه ته دا څنگه حساب کړې شو؟ ولې هغه په هغه وخت کېنې سنت وو که نه؟ نه، هغه ناستنه وو. ۱۱) هغه ته د سنت نښه د صداقت د مهر په طور ملاو شوه کومه چې هغه د ايمان په وسیله حاصله کړه ځکه چې هغه لا ناستنه وو. د دې مطلب دا وو چې هغه د هغوی ټولو هم نيکه شی چا چې بغېر د سنت کېدو نه ايمان راوړو او هم په دې وجه هغوی صادق وگڼلې شول. ۱۲) او هغه د سنت شوو خلقو هم نيکه دے نه یواځې دا چې سنت شوی دی، بلکې چې زمونږ د نيکه ابراهيم غوندې ايمان ولری، یعنی هغه ايمان چې ابراهيم لا د سنت کېدلو نه مخکېنې لرلو.

د ځدای پاک وعده د ايمان په وسیله حاصلېږی

۱۳) ځدای پاک د ابراهيم او د هغه اولاد سره د دنیا د وارث کېدو لوظ په شریعت د عمل کولو په وسیله ونه کړو بلکې د صداقت په بنیاد یې وکړو چې په ايمان حاصلېږی. ۱۴) ځکه که هغوی د شریعت په وسیله وارثان کېږی نو بيا ايمان بې ځایه دے او وعده بې فائدي ده. ۱۵) ځکه چې شریعت خو سزا اعلانوی، خو چرته چې شریعت نشته نو هلته د شریعت ماتول هم نشته. ۱۶) نو ځدای پاک د خپل فضل په مطابق دا وعده ځکه وکړه چې ابراهيم په هغه ايمان راوړې وو، د دې دپاره چې د هغه فائده د ابراهيم ټول نسل ته د بخښنې په طور ورسې. نه یواځې د هغوی دپاره چې په شریعت قائم دی، بلکې د هغوی دپاره هم چې د ابراهيم په شان ايمان لری، ځکه چې هغه زمونږ د ټولو پلار دے. ۱۷) لکه چې صحيفې وائی چې، ”ما ته د پېرو قومونو پلار جوړ کړې یې.“ د هغه ځدای پاک په حضور کېنې په چا چې د هغه ايمان وو، څوک چې مړی بيا راژوندی کوی او نشته شته کوی. ۱۸) بيا هغه په نأمیدی کېنې اُمید وساتلو، او د هغه دا ايمان وو چې هغه به د پېرو قومونو پلار شی، د هغه کلام په مطابق چې هغه ته وئيلې شوې وو چې، ”ستا اولاد به بې شمېره وی.“ ۱۹) د ايمان د څه کمزوری نه بغېر هغه د خپل وجود لکه د مړی په شان کمزوری ته فکر ونه کړو ځکه چې هغه خواوشا د سلو کالو بوډا وو او ساره هم شنه وه. ۲۰) خو هغه د ځدای پاک په لوظ شکمن نه شو بلکې په خپل ايمان کېنې نور هم مضبوط شو او ځدای پاک ته یې جلال ورکړو. ۲۱) هغه په دې خبره پوره مطمئن وو چې ځدای پاک خپل کړې لوظ پوره کولې شی. ۲۲) نو ځکه دا ايمان ابراهيم ته په صداقت حساب شو. ۲۳) دا خبرې چې هغه صادق وگڼلې شو یواځې د ابراهيم دپاره نه وې لیکلې شوې، ۲۴) بلکې زمونږ دپاره هم وې ځکه چې هغه به مونږ هم صادق وگڼی که مونږ په هغه ايمان وساتو چا چې زمونږ مالک عیسی له مړو نه بيا راژوندی کړو، ۲۵) هغه څوک چې زمونږ د نافرمانو په وجه مرگ ته حواله شو او زمونږ د صادق کولو دپاره بيا راژوندی شو.

۵ (۱) په دې وجه کله نه چې مونږ د ایمان په وسیله صادق کړې شو نو د مالک عیسیٰ مسیح په وسیله د خدای پاک سره زموږ صلح ده، (۲) د چا په وسیله چې مونږ د خدای پاک په فضل کښې هغه خدای وموندو چرته چې اوس مونږ یو، او مونږ د خدای پاک د لویۍ په اُمید کښې خوشحالی کوو. (۳) نه صرف دا بلکې مونږ په خپلو تکلیفونو هم خوشحالی کوو، ځکه چې مونږ ته دا معلومه ده چې تکلیفونه د برداشت طاقت پیدا کوی، (۴) او برداشت نه اخلاق پیدا کیږی، او اخلاق نه اُمید پیدا کیږی، (۵) او دا اُمید مونږ شرمېدو ته نه پرېږدی، ځکه چې د خدای پاک مینه زموږ په زړونو کښې د هغه روح القدس په وسیله اچولې شوې ده کوم چې مونږ ته راکړې شوی دی. (۶) ځکه کله چې مونږ لا بې وسه وو، نو مسیح په صحیح وخت کښې د بې دینو دپاره خپل ځان قربان کړو. (۷) د یو صادق انسان دپاره به په مشکله څوک خپل ځان قربان کړی. خو کېدې شی چې د یو نېک او مهربانه کس دپاره څوک خپل ځان قربان کړی. (۸) خو خدای پاک خپله مینه مونږ ته داسې ثابته کړه، چې کله مونږ لا په گناه کښې اخته وو نو مسیح زموږ دپاره مړ شو. (۹) مونږ چې د مسیح د وینې په وسیله صادقان شو، نو دا نوره هم یقینې شوه چې مونږ به د هغه په وسیله د خدای پاک د غضب نه هم بچ شو. (۱۰) ځکه چې کله مونږ د خدای پاک دشمنان وو نو مونږ د هغه د زوی د مرگ په وسیله ورسره رضا شو، او د دې نه زیات، د هغه د زوی د ژوند په وسیله به بچ شو. (۱۱) خو مونږ د دې نه زیات د خپل مالک عیسیٰ مسیح په وسیله په خدای پاک فخر کوو د چا په وسیله چې مونږ د خدای پاک سره رضا شوی یو.

حضرت آدم او حضرت عیسیٰ مسیح

(۱۲) نو څنگه چې گناه د یو انسان په وسیله دُنیا ته راغله، او د گناه په وسیله مرگ راغلو. او دغه شان مرگ په ټول انسانی نسل قبضه وکړه، ځکه چې ټولو بنی آدمو گناه وکړه. (۱۳) د شریعت نه وړاندې گناه دُنیا ته راغلې وه، خو چې کله شریعت نه وی نو گناه هم گناه نه حسابیږی. (۱۴) خو د آدم نه تر موسی پورې مرگ په دُنیا غالب وو په هغه چا هم چې د آدم په شان گناه یې نه وه کړې، آدم د راتلونکي عیسیٰ دپاره یو نمونه وو. (۱۵) خو د آدم د نافرمانۍ او د خدای پاک په فضل کښې لوی فرق دی. ځکه چې د دې یو انسان یعنې د آدم نافرمانۍ په ټولو مرگ نازل کړو خو د خدای پاک فضل او بخشنه د دې نه لویه ده ځکه چې د یو انسان یعنې عیسیٰ مسیح په وسیله یې هر چا ته ورکړه. (۱۶) او بیا دا چې د خدای پاک د فضل او د آدم د نافرمانۍ په نتیجه کښې غټ فرق دی ځکه چې د آدم نافرمانۍ دُنیا مجرمه کړه، که څه هم چې مونږ بهر گناه گار وو خو د خدای پاک فضل مونږ د هغه سره پخلا کړو. (۱۷) که چېرې د یو سړي په نافرمانۍ د مرگ بادشاهی شوه، نو د خدای پاک فضل به د دې په مقابله کښې بهر زیات وی او د هغه د صداقت بخشنه به ژوندون وی، د هغه یو سړي په وسیله چې عیسیٰ مسیح دی. (۱۸) نو بیا دا چې د یو سړي د نافرمانۍ په وجه ټول خلق مجرمان شول نو د یو سړي د صداقت په وجه ټول خلق راستباز کېدې شی او ژوندون هم حاصلولې شی. (۱۹) ځکه چې د یو سړي په نافرمانۍ بهر گناه گار شول نو هم دغه شان د یو سړي په فرمانبرداری به بهر صادقان هم شی. (۲۰) خو شریعت ځکه راغلو چې خلقو ته پته ولگی چې هغوی څومره گناهگار دی. خو چرته چې نافرمانی زیاته شی نو هلته فضل د هغې نه نور هم زیات شی. (۲۱) ځکه څنگه چې گناه د مرگ په وسیله خپله بادشاهی قائمه کړه، دغه شان د خدای پاک فضل هم د صداقت په وسیله خپله بادشاهی کوی چې د مالک عیسیٰ مسیح په وسیله مونږ د تل ژوندون طرف ته بوځی.

د حضرت عیسیٰ مسیح په ژوند کښې شاملېدل

۶ (۱) نو بیا مونږ په دې کښې څه ووايو؟ ولې مونږ دې په گناهونو کښې اخته یو د دې دپاره چې فضل نور هم زیات شی؟
 (۲) نه، هیڅکله نه. مونږ خو گناه ته مړه شوی یو نو بیا څنگه په گناه کښې ژوند تېرولای شو؟ (۳) ولې تاسو ته پته نشته چې کله مونږ ټولو په عیسیٰ مسیح کښې بپتسمه واخسته نو مونږ د هغه په مرگ کښې هم شامل شو؟ (۴) نو ځکه مونږ د هغه سره په بپتسمه کښې بنځ شو او ورسره مړه شو، نو چې څنگه مسیح د پلار په جلال کښې د مړو نه راپورته شو نو مونږ هم په نوي ژوندون کښې ورسره شامل شو. (۵) نو که مونږ د هغه په مرگ کښې د هغه سره شامل یو نو بیا به مونږ د هغه سره په نوي ژوندون کښې هم شامل یو. (۶) مونږ په دې پوهه یو چې زمونږ زور انسانیت د مسیح سره په سولې کړی شو نو په مونږ کښې د گناه اثر ختم شو او نور د گناه په قبضه کښې نه یو او د دې دپاره چې مونږ نور د گناه غلامان نه شو. (۷) ځکه هر څوک چې مړ شی نو هغه د گناه د اثر نه آزاد شی (۸) خو که مونږ د مسیح سره مړه شو نو زمونږ هم دا ایمان دے چې مونږ به د هغه سره ژوندی شو. (۹) مونږ ته دا معلومه ده چې مسیح د مړو نه بیا ژوندی شوی دے، او بیا به هیڅکله مړ نه شی، او د مرگ په هغه باندې نور هیڅ واک اختیار نشته. (۱۰) کله چې هغه مړ شو نو هغه د ټولو د گناه دپاره یو ځل مړ شو خو اوس چې هغه ژوندی دے خدای پاک ته د جلال ورکولو دپاره ژوندی دے. (۱۱) نو تاسو هم خپل ځانونه گناه ته مړه وگنئ او په عیسیٰ مسیح کښې په شاملېدو سره یې خدای پاک ته ژوندی وگنئ. (۱۲) نو ځکه تاسو خپل ځان گناه ته مړه پرېږدئ چې په تاسو حکومت وکړی او چې تاسو د نفس تابع کړی. (۱۳) نور تاسو د خپل وجود اندامونه گناه ته د بدکاری د ساز و سامان په طور مړه وړاندې کوئ بلکې خپل ځانونه خدای پاک ته وړاندې کړئ د هغوی په شان څوک چې د مرگ نه بیا راژوندی شوی دی، او خپل اندامونه خدای پاک ته د صداقت د ساز و سامان په طور وړاندې کړئ. (۱۴) نو گناه به نور په تاسو حکومت نه کوی ځکه چې تاسو نور د شریعت د لاندې نه یئ بلکې د خدای پاک د فضل د لاندې یئ.

د صداقت غلامان

(۱۵) نو اوس سوال دا دے، چې مونږ د شریعت د لاندې نه یو او د فضل د لاندې یو نو ولې بیا مونږ دې گناه کوو؟ نه، هیڅکله نه. (۱۶) نو بیا تاسو په دې نه پوهېږئ چې تاسو کوم مالک ته ځان وقف کړئ او د هغه فرمانبردار شی نو بیا تاسو د هغه غلامان شوی؟ او تاسو به په دوی کښې د یو غلامان یئ، یا د گناه چې انجام یې مرگ دے، یا د خدای پاک فرمانبرداري چې انجام یې صداقت دے. (۱۷) نو د خدای پاک شکر دے چې تاسو په یو وخت کښې د گناه غلامان وئ خو اوس د زړه د اخلاصه د هغه د تعلیم فرمانبردار شوی کوم چې تاسو ته په حواله شوی دے. (۱۸) اوس تاسو د گناه نه آزاد کړئ او د صداقت غلامان شوی. (۱۹) زه ستاسو د انساني کمزورتیاو په سبب په ساده الفاظو کښې وایم. لکه څنگه چې تاسو یو ځلې خپل ځانونه د ناپاکی او بې شرعې کارونو دپاره غلامان کړی وؤ، نو دغه شان یې اوس د صداقت دپاره هم غلامان کړئ، چې مقدس شی. (۲۰) کله چې تاسو د گناه غلامان وئ نو تاسو بیا د صداقت د پابندی نه آزاد وئ. (۲۱) په کوم کردار چې اوس تاسو شرمېږئ او انجام یې مرگ دے، نو د هغې فائده څه وه؟ (۲۲) خو اوس تاسو د گناه د غلامی نه آزاد یئ او د خدای پاک غلامان جوړ شوی، د دې فائده دا ده چې تاسو خدای پاک ته وقف شوی چې انجام یې د تل ژوندون دے. (۲۳) ځکه چې د گناه بدل مرگ دے خو د خدای پاک بخښنه زمونږ په مالک عیسیٰ مسیح کښې د تل ژوندون دے.

۷ ﴿۱﴾ زما وروئو او خوہندو، تاسو نہ پوہیرئ خہ؟ زہ هغوی ته وایم خوک چہ د شریعت نه واقف وی یو کس تر هغہ د شریعت پابند دے ترخو چہ هغه ژوندے وی. ﴿۲﴾ د مثال په طور په شریعت کبني یوه واده شوې بشخه تر هغہ د خپل خاوند پابنده ده ترخو چہ د هغہ خاوند ژوندے وی، خو کۀ د هغہ خاوند مړ شی نو بیا هغه د واده د شرعی پابندو نه خلاصه شی. ﴿۳﴾ نو په دې وجه کۀ هغه د خپل خاوند په ژوندانه د بل سړی سره اوسپری نو هغه به زناکاره گنلے شی، خو کۀ چرې د هغہ خاوند مړ شی نو هغه د شریعت په مطابق آزاده ده، او کۀ هغه بیا د بل سړی سره واده وکړی نو هغه زناکاره نه ده. ﴿۴﴾ نو زما وروئو او خوہندو، هم په دې وجه په تاسو کبني د شریعت اثر ختم شو کله چہ تاسو مسیح سره مړه شوئ. نو اوس تاسو د هغه چا سره شامل شوئ خوک چہ د مړو نه بیا راژوندے شوے دے، نو خکۀ چہ مونږ د خدای پاک دپاره د نېک کردار مېوه ونیسو. ﴿۵﴾ کله چہ مونږ د خپل انسانی فطرت په مطابق ژوند تېرولو نو شریعت مونږ نفسانی شهوت ته ترغیبولو او دې نفسانی خواهشاتو په مونږ کبني کار کولو چہ نتیجه یې مرگ ده. ﴿۶﴾ خو اوس مونږ د شریعت نه آزاد یو او د هغه د اثر رسوخ دپاره مړه شوی یو او نور د هغہ پابند نه یو. نو اوس زمونږ خدمت د زور لیکلے شوے شریعت په مطابق نه بلکې په نوې روحانی طریقې سره ژوند تېروو.

شریعت او گناه

﴿۷﴾ نو مونږ به بیا خہ ووايو؟ ولې شریعت گناه ده خہ؟ یقیناً چہ نه. خو کۀ شریعت نه وے نو زہ به په گناه پوهه شوے نه وے، ولې چہ ما به دا هیڅکله هم نه وے پېژندلے چہ لالچ خہ شے وی، کۀ چرې شریعت دا نه وے وئیلے چہ، ”تاسو لالچ هم مہ کوئ.“ ﴿۸﴾ خو هم د دې حکم په وسیله گناه ته داسې موقع په لاس ورغله چہ په ما کبني یې هر قسمه لالچ پیدا کړو. خکۀ چہ د شریعت نه بغېر گناه مړه ده. ﴿۹﴾ یو وخت داسې وو چہ زہ د شریعت په غېر موجودگی کبني ژوندے وم، خو هر کله چہ حکم راغے نو گناه ژوندی شوه او زہ مړ شوم. ﴿۱۰﴾ او کوم حکم چہ زما د ژوند دپاره وعده وو، زما دپاره مرگ ثابت شو. ﴿۱۱﴾ خو هم د دې حکم په وسیله گناه ته داسې موقع په لاس ورغله او زہ یې دوکۀ کړم او د دې په وسیله یې مړ کړم. ﴿۱۲﴾ نو شریعت پاک دے او حکمونه یې هم پاک دی او صادق او بشه دی. ﴿۱۳﴾ ولې خہ چہ بشه دی نو هغه زما دپاره مرگ دے؟ نه، هیڅکله نه. دا خو گناه وه چہ زہ یې د بشه خیز په وسیله ووژلم او هم په دې شان گناه خپل اصلی شکل بشکاره کړو، او دغه شان د حکم په وسیله گناه د نور کله نه زیاته بده شوه. ﴿۱۴﴾ خکۀ چہ مونږ پوهیږو چہ شریعت روحانی دے خو زہ غېر روحانی یم او په گناه لکه د غلام خرڅ شوے یم. ﴿۱۵﴾ زہ په خپلو کارونو نه پوهیږم. خکۀ چہ زہ خہ کول غواړم، هغه نه کوم، بلکې هغه کارونه کوم چہ ترې نفرت کوم. ﴿۱۶﴾ اوس کۀ زہ هغه کوم خہ چہ نه غواړم، نو زہ منم چہ شریعت بشه دے. ﴿۱۷﴾ خو په حقیقت کبني د هغہ کونکے زہ نه یم بلکې هغه گناه ده چہ په ما کبني موجوده ده. ﴿۱۸﴾ خکۀ چہ زہ په دې پوهیږم چہ زما د گناه په فطرت کبني هیڅ نېکی نشته، او اگر چہ زہ د نېکی کولو خواهش کوم خو کولے یې نه شم. ﴿۱۹﴾ نو چہ زہ خہ نېکی کول غواړم، هغه نه کوم، خو چہ زہ خہ بد کول نه غواړم، هغه کوم. ﴿۲۰﴾ اوس زہ چہ خہ کول نه غواړم هغه کوم، نو د دې کونکے زہ نه یم بلکې هغه گناه ده چہ په ما کبني موجوده ده. ﴿۲۱﴾ نو بیا زہ په دې اصولو پوهه شوم چہ کله زہ نېکی کول غواړم نو بدی زما د لاسه وشي. ﴿۲۲﴾ زہ په باطن کبني د خدای پاک په شریعت خوشحاله یم. ﴿۲۳﴾ خو یو بل شریعت په ما کبني دے چہ زما د عقل سره په جنگ دے او د دې طاقت ما د هغه گناه غلام جوړوی چہ تر اوسه په ما کبني ده. ﴿۲۴﴾ نو زہ خومره بدنصیبه سرے یم. چہ دا بدن ما مرگ ته حواله کوی نو بیا خوک ما بچ کولے شی؟ ﴿۲۵﴾ خو د خدای پاک شکر دے چا چہ زہ د مالک عیسیٰ مسیح په وسیله بچ

کرم. نو بيا زه خو په خپل عقل سره د خدائ پاک د شريعت خدمت کوم خو د گناه په فطرت کښې زه د گناه د شريعت غلام يم.

روحاني ژوندون

۱) نو په دې وجه اوس هغوئ مجرم کېدې نه شی څوک چې په عيسی مسيح کښې ژوند کوی. ۲) ځکه چې د روح شريعت چې په عيسی مسيح کښې مونږ ته ژوندون راکوی هغې مونږ د گناه او د مرگ د شريعت نه آزاد کړی يو. ۳) او هغه څه چې شريعت نه شو پوره کولې ځکه چې زمونږ د گناه فطرت کمزورې وو، نو خدائ پاک داسې وکړل چې خپل زوی يې په گناه گار انساني وجود کښې راولېږلو او د گناه کفارې يې کړو. او دغسې هغه گناه په انساني فطرت کښې مجرمه کړه، ۴) نو چې د شريعت صحيح تقاضا په مونږ کښې پوره شي چې بيا د روح په مطابق ژوند تېروو، نه چې د گناه د فطرت په مطابق. ۵) څوک چې د گناه د فطرت په اختيار کښې دی هغوئ د گناه سوچ لری خو څوک چې د روح په اختيار کښې دی هغوئ روحاني سوچ لری. ۶) د گناه د فطرت د سوچ لرلو انجام مرگ دې خو په روح پسې د تلو انجام ژوندون او سلامتی ده. ۷) ځکه چې د گناه فطرت د خدائ پاک مخالف دې او نه د خدائ پاک د شريعت تابعدار دې او نه کېدې شی. ۸) څوک چې د گناه د فطرت په مطابق اوسېږی، هغوئ خدائ پاک رضا کولې نه شی. ۹) خو تاسو د گناه فطرت پسې نه یئ روان بلکې روح پسې روان یئ، ځکه چې د خدائ پاک روح په تاسو کښې اوسی. او په چا کښې چې د مسيح روح نه وی نو هغه د مسيح نه دې. ۱۰) خو که چېرې مسيح په تاسو کښې اوسی نو که څه هم ستاسو وجود د گناه په وجه مړ شی، خو روح تاسو ته ژوند درکوی ځکه چې روح تاسو د خدائ پاک سره رضا کړئ. ۱۱) که چېرې د خدائ پاک روح په تاسو کښې وی چا چې عيسی د مړو نه بيا ژوندې کړې دې، نو چا چې مسيح د مړو نه بيا ژوندې کړې دې هغه به ستاسو فاني وجودونو ته هم نوې ژوند ورکړی، د خپل هغه روح په وسيله چې په تاسو کښې اوسی. ۱۲) نو بيا اې زما وروڼو او خوښو، په مونږ اوس د گناه د اختيار هيڅ حق پاتې نه شو چې مونږ دې ته مجبور کړی چې مونږ د گناه په فطرت کښې ژوند تېر کړو. ۱۳) ځکه که چېرې تاسو د گناه د فطرت په مطابق ژوند تېر کړئ نو تاسو به مړه شی، خو که چېرې د روح په وسيله تاسو د وجود خواهشات مړه کړئ نو تاسو به ژوندی پاتې شی. ۱۴) ځکه چې هر څوک چې د خدائ پاک د روح په هدايت چلېږی، هغوئ د خدائ پاک بچی دی. ۱۵) ځکه چې تاسو هغه روح نه دې حاصل کړې چې تاسو بيا د پرې غلامان کړی، بلکې تاسو د بچو جوړېدو هغه روح حاصل کړو چې د دې په وسيله مونږ ”ابا“ يعنې ”پلار“ وایو. ۱۶) دا هغه روح دې چې په خپله زمونږ روح سره دا گواهی ورکوی چې مونږ د خدائ پاک بچی يو، او چې بچی يو نو وارثان هم يو. مونږ د خدائ پاک وارثان او د مسيح په ميراث کښې شريک هم يو، خو که چېرې مونږ د هغه سره په جلال کښې شريک يو نو د هغه په تکليف کښې به هم شريک يو.

زمونږ راتلونکې جلال

۱۷) زما په دې باور دې چې دا کوم تکليفونه چې مونږ يې اوس زغمو د هغه جلال په مقابلې کښې هيڅ نه دی کوم چې مونږ ته ملاوېدونکې دې. ۱۸) ځکه چې ټول کائنات د خدائ پاک د بچو د ښکاره کېدو دپاره په ډېر شوق سره په طمع دې. ۱۹) ځکه چې مخلوقات د فنا تابع کړې شول، په خپله رضا نه بلکې د هغه خدائ پاک په رضا چا چې هغوئ ته دا اُميد ورکړو ۲۰) چې مخلوقات به په خپله يوه ورغ د فنا کېدو نه آزاد شي او د خدائ پاک د بچو د جلال په آزادی کښې به شامل شي. ۲۱) مونږ په دې پوهه شو چې ټول کائنات تر اوسه پورې د ماشوم د زېږېدو د درد په شان زېږگی کوی. ۲۲) صرف

کائنات نه بلڪي مونڙ هم په زيبرگو کبني يو چي راته د روح اوله مېوه ملاو شوې ده، او مونږ په دې انتظار کبني يو چي خدائ پاک مو په خپل زوئ والي کبني قبول کړي او زمونږ ټول وجود ته خلاصون ورکړي. (٢٢) نو چي مونږ خلاصون وموندو نو هغه اُميد راته ملاو شو، خو اوس هغه اُميد چي مونږ ته ملاو شو نو بيا انتظار د خه دپاره کوو؟ (٢٥) خو که چرې مونږ د هغه خيز اُميد کوو خه چي مونږ نه وينو نو مونږ به په صبر سره د دې انتظار وکړو. (٢٦) روح القدس هم په دې شان زمونږ په کمزورتياو کبني زمونږ مدد کوي. مونږ په دې هم نه پوهيږو چي دُعا څنگه کول په کار دي خو روح القدس په اسويلو کبني زمونږ داسي شفاعت کوي چي په لفظونو کبني نه شي بيانېدلې. (٢٧) او خدائ پاک څوک چي د زړونو په رازونو پوهه دې، هغه ته دا معلومه ده چي د روح القدس سوچ خه دې ځکه چي روح القدس د مقدسينو دپاره د خدائ پاک د مرضي په مطابق شفاعت کوي. (٢٨) مونږ ته پته ده څوک چي د خدائ پاک سره مينه کوي د هغه خلقو د ښېگړې دپاره هر خه په شريکه کار کوي يعني کوم خلق چي د هغه د ارادې په مطابق رابللې شوي دي. (٢٩) ځکه چي خدائ پاک هغوي د مخکبني نه پېژندل او هغوي يې د مخکبني نه مقرر کړي وو، چي دوي دې د هغه د زوئ په شان شي، ترڅو چي د هغه زوئ په دې ټولو ورونيو کبني اول زوئ وگرځي. (٣٠) او هم دا د مخکبني نه مقرر کړې شوي هم وو او هغه څوک چي خدائ رابللي دي، هغه يې صادقان کړي هم دي، او څوک چي هغه صادقان کړي دي، هغوي ته يې خپل جلال هم ورکړې دې.

د خدائ پاک مينه په حضرت عيسي مسيح کبني

(٣١) نو بيا مونږ د دې خبرو په حق کبني خه وئيلې شو؟ که خدائ پاک زمونږ په طرف دې نو بيا زمونږ مخالف څوک کېدې شي؟ (٣٢) هغه خو خپل زوئ هم پرې نه بنودو او زمونږ دپاره يې د قرباني دپاره پېش کړو، نو بيا د دې سره به مونږ ته نور څيزونه رانه کړي خه؟ (٣٣) د خدائ پاک په غوره کسانو څوک الزام لگولې شي؟ ځکه چي په خپله خدائ پاک مونږ صادق کړي يو، (٣٤) نو بيا څوک مونږ مجرمان کولې شي؟ هيڅوک نه، ځکه چي عيسي مسيح زمونږ دپاره مړ شو او زمونږ دپاره د مړو نه بيا راژوندې شو او هغه د خدائ پاک بني لاس ته ناست دې او بې شکه چي زمونږ شفاعت کوي. (٣٥) نو بيا به څوک د مسيح د مينې نه مونږ جدا کړي؟ سختې يا مصيبتونه، ظلم، زياتې، لوږه، برينديتوب، خطر يا مرگ داسي کولې شي خه؟ (٣٦) لکه چي په صحيفو کبني ليکلي دي چي، ”مونږ ستا دپاره ټوله ورغ د مرگ سره مخ کېږو، د خلقو په نظر کبني مونږ د حلالونکو گڼو په شان گڼلې کېږو.“ (٣٧) خو نه، د دې هر خه باوجود ټوله کاميابي د عيسي مسيح په وسيله زمونږ ده څوک چي مونږ سره مينه کوي. (٣٨) زه په دې پوره يقين ساتم چي نه مرگ او نه ژوندون، نه فرښتې، نه نور آسماني حاکمان، نه اوسني او نه راتلونکي څيزونه، نه قوتونه، (٣٩) په آسمان کبني او نه په زمکه او نه په ټول کائنات کبني داسي خه څيز شته چي مونږ د خدائ پاک د مينې نه جدا کولې شي، کومه چي په مالک عيسي مسيح کبني مونږ ته ملاو شوې ده.

د خدائ پاک غوره شوي خلق

٩ (١) زه په مسيح کبني رښتيا وایم، دروغ نه وایم، او زما خپل ضمير د روح القدس په وسيله د دې تصديق کوي، (٢) زما په زړه کبني ډېر لوی غم او نه ختمېدونکې درد دې. (٣) ځکه چي زما دا خواهش دې چي زه دې د خپلو خلقو او د انساني فطرت په مطابق چي زما رسته دار دی د هغوي د خاطره لعنتي شم او د دوي دپاره دې زه د مسيح نه جدا شم. (٤) هغوي بني اسرائيليان دی او هغوي د خدائ پاک بچي بللې شوي دي او ورته جلال، وعدې، شريعت، عبادت او لوظونه

ورڪڙي شوي دي. (۵) ابراهيم، اسحاق او يعقوب د هغوي پلار نيڪه دي او په انساني لحاظ سره د هغوي نه مسيح هم پيدا دے. خدائ پاڪ چي د ٽولو بادشاه دے د هغه نوم دې د تل دپاره مبارڪ وي، آمين. (۶) ښه نو بيا خدائ پاڪ د بني اسرائيلو سره په خپله وعده پوره ڪولو ڪيڻي ناکامه شو؟ نه، خبره داسي نه ده ڇڪه چي ٽول بني اسرائيل په حقيقت ڪيڻي د خدائ غوره شوي خلق نه دي. (۷) او نه د ابراهيم ٽول اولاد د خدائ پاڪ رشتيني بچي دي، خو صحيفي وائي چي، ”هم د اسحاق نه به ستا نسل قائم وي.“ (۸) مطلب دا چي د ابراهيم په نسل ڪيڻي ٽول د خدائ پاڪ حقيقي بچي نه دي، خو صرف د خدائ د وعدي په مطابق پيدا شوي د ابراهيم اولاد بللے شي. (۹) ڇڪه چي وعده داسي شوې وه چي، ”تقريباً يو ڪال وروستو به زه تا ته واپس راشم او په دې وخت ڪيڻي به د ساره زوي شوے وي.“ (۱۰) او دا زوي زمونږ نيڪه اسحاق دے. ڪله چي هغه د ربي سره واده وڪړو نو د هغې دوه غبرگوني زامن وشو. (۱۱) نو ربي ته د هغوي د زيڙيدو نه مخڪيڻي ووييلے شول چي په هغه وخت ڪيڻي چي هغوي لا هيڃ ښه يا بد نه وُو ڪري، خو بيا هم د دې دپاره چي د خدائ پاڪ هغه مقرر شوے مقصد تر سره شي ڪوم چي د عمل په وسيله نه بلڪي د خدائ پاڪ په بلنه، (۱۲) نو خدائ پاڪ هغې ته وئيلى وُو چي، ”مشر به د ڪشر خدمت ڪوي.“ (۱۳) ڇنگه چي دا په صحيفو ڪيڻي ليکلي دي چي، ”ما يعقوب سره مينه وڪړه او عيسو ما رد ڪړو.“ (۱۴) نو په دې ڪيڻي مونږ ڇه ووايو؛ ولي خدائ پاڪ بي انصافه دے ڇه؟ هيڃڪله نه. (۱۵) ڇڪه چي هغه موسي ته وفرمائيل چي، ”زه مالڪ خدائ يم او څوڪ چي زه غوره ڪرم زه هغوي ته خپل رحم او ترس ښايم.“ (۱۶) نو دا د انسان په خواهش يا محنت باندې نه ده بلڪي د خدائ په رحم باندې ده. (۱۷) ڇڪه چي خدائ پاڪ په خپل ڪلام ڪيڻي فرعون ته فرمائي چي، ”خو ما ته د دې دپاره بادشاه ڪڙي چي خپل طاقت ستا په ذريعه څرگند ڪرم او چي زما نوم په ٽوله دنيا ڪيڻي خور شي.“ (۱۸) نو دا د خدائ پاڪ رضا ده چي په چا رحم ڪوي، او د چا زړونه سختوي.

د خدائ پاڪ غضب او رحم

(۱۹) نو ته به ما ته وائي چي، ”بيا خدائ پاڪ ولي مونږ ملامتوي ڇڪه چي څوڪ د هغه د مرضي مخالفت ڪولے شي؟“ (۲۰) نه، داسي مه وايه، ته څوڪ يي چي خدائ پاڪ سره بحث وڪڙي؛ ولي يو لوبڻي ڪلال ته دا وئيلى شي چي تا زه په دې رنگ ولي جوڙ ڪڙي يم؟ (۲۱) ولي د ڪلال دا حق نه وي چي هم د دغې پيري د ختي نه دوه لوبڻي جوڙ ڪري، يو د خاص استعمال دپاره او بل د عام استعمال دپاره؟ (۲۲) خو ڪه د خدائ پاڪ مرضي وه چي خپل غضب وڻائي او خپل طاقت څرگند ڪري نو ڇڪه يي د غضب هغه لوبڻو سره ڀڄر صبر وڪړو چي د تباھ ڪېدو دپاره تيار شوي وُو، (۲۳) او ڇه چي هغه وڪڙل نو د دې دپاره يي وڪڙل چي خپل لوي جلال په هغه خلقو ښڪاره ڪري په چا چي هغه رحم ڪوي او ڪوم چي هغه د اول نه د خپلي لويي دپاره تيار ڪڙي وو. (۲۴) مونږ هم په هغه خلقو ڪيڻي حساب يو ڪوم چي د يهوديانو او غبريهوديانو نه رابللے شوي دي. (۲۵) لکه څنگه چي هغه د هوسيع په ڪتاب ڪيڻي فرمائيلي دي چي، ”هغوي څوڪ چي زما اُمت نه وُو، هغوي ته به زه خپل اُمت ووايم، او هغه چي زما محبوبه نه وه، هغې ته به خپله محبوبه ووايم.“ (۲۶) او چي په ڪوم ڇائ ڪيڻي هغوي ته دا وئيلى شوي وُو چي تاسو زما خلق نه يي، هغوي ته به هم هلته د ژوندي خدائ پاڪ بچي وويلى شي.“ (۲۷) او يشعياھ د بني اسرائيلو په حق ڪيڻي په چغو وائي چي، ”سره د دې چي بني اسرائيل به د سمندر د شگو په شان بي شمېره وي، خو صرف لږ به په ڪيڻي خلاصون ومومي، (۲۸) ڇڪه چي د مالڪ خدائ به په زمکه عدالت لنڊ او آخري وي.“ (۲۹) او څنگه چي يشعياھ پېشگوئي ڪڙي وه چي، ”که مالڪ خدائ رب الافواج يو څو ڪسان ژوندي نه وے پرېښے، نو يروشلم به د سدوم او عموره په شان تباھ شوے وو.“

٢٠ نو بیا مونږ څه ووايو؟ غبریهوديانو چا چې د صداقت دپاره محنت ونه کړو نو هغوی دا حاصل کړو او هغوی دا صداقت د ایمان په وسیله حاصل کړو. ٢١ خو بنی اسرائیلو چې د شریعت په بنیاد د صداقت حاصلولو کوشش وکړو نو هغوی په هغه شریعت پوره کولو کښې کامیاب نه شول. ٢٢ داسې ولې وشول؛ ځکه چې د هغوی کوشش د ایمان په بنیاد نه وو بلکې د عمل په بنیاد وو. هغوی په کانی تیندک وخورو. ٢٣ لکه څنگه چې صحیفو کښې لیکلی دی چې، ”گورئ، زه په صیون کښې داسې یو کانه ږدم، چې د تیندک باعث به جوړېږي، او خلق به پرې تیندک خوری. او څوک چې په هغه ایمان راوړي هغه به شرمنده نه شی.“

د بنی اسرائیلو دپاره د پولوس رسول دُعا

١٠ وروڼو او خوبندو، زما د زړه خواهش او د خُدای پاک نه دُعا دا ده چې هغوی دې خلاصون ومومي. ١٢ زما په دې باور دے چې هغوی د خُدای پاک په حقله پېر غېرتی دی خو د دوی غېرت د علم په بنیاد نه دے. ١٣ ځکه چې هغوی د هغه صداقت نه ځان ناخبره کړے دے چې د خُدای د طرفه دے، او هغوی د خپل صداقت قائمولو کوشش کوی، او هغوی د خُدای پاک د صداقت تابعداری نه کوی. ١٤ ځکه چې عیسیٰ مسیح د شریعت اختتام دے، نو بیا چې څوک په هغه ایمان راوړي هغوی ټول صادقان شی.

د هر چا دپاره خلاصون

١٥ موسی د هغه صداقت په حقله لیکلی دی کوم چې د شریعت نه راغله دے چې، ”څوک چې په شریعت عمل کوی هغه به د دې په سبب پائی.“ ١٦ خو کوم صداقت چې په ایمان راځی هغه وائی چې، ”په خپل زړه کښې داسې مه وایه چې څوک پاس آسمان ته ختله شی؟ د دې دپاره چې مسیح لاندې راولی. ١٧ یا څوک لاندې عالم ارواح ته تلے شی؟ چې مسیح د مړو نه راپاڅوی.“ ١٨ خو دا څه وائی؟ ”کلام تاسو سره نزدې دے، دا ستاسو په شونډو او ستاسو په زړه کښې دے.“ نو هم دا د ایمان کلام دے چې مونږ یې بیانوو. ١٩ ځکه که ستا په خوله دا اقرار وی چې عیسیٰ مالک دے او په زړه کښې دې دا ایمان وی چې خُدای پاک هغه د مړو نه راژوندے کړے دے نو ته به خلاصون بیا مومي. ٢٠ کله چې مونږ د زړه نه ایمان راوړو نو خُدای پاک مو صادقوی، او کله چې په خپله خوله دا اقرار کوو نو هغه خلاصون راکوی. ٢١ نو ځکه صحیفې فرمائی چې، ”هر څوک چې په هغه ایمان لری، نو هغه به شرمنده نه شی.“ ٢٢ نو ځکه په یهودی او په غیر یهودی کښې هیڅ فرق نشته چې هم دغه یو خُدای پاک د ټولو مالک دے او د هغوی ټولو دپاره چې هغه ته زاری کوی، غنی دے. ٢٣ ځکه چې، ”هر څوک چې د مالک خُدای په نوم مدد وغواړی هغه به بچ شی.“ ٢٤ خو هغوی به څنگه د هغه چا نه وغواړی په چا چې یې ایمان نه وی؟ او هغوی به څنگه په هغه چا ایمان راوړی د چا په حقله چې هغوی څه اوربدلی نه وی؟ او هغوی به یې څنگه واوروی ترڅو چې چا ورته پېغام نه وی ورکړے؟ ٢٥ او هغوی به څنگه د هغه پېغام ورکړی ترڅو چې هغوی ونه لېږلے شی؟ لکه چې په صحیفو کښې لیکلے شوی دی، ”د هغوی قدمونه څومره ښکلی دی څوک چې زیرے راوړی.“ ٢٦ خو ټولو د زیری فرمانبرداری ونه کړه ځکه چې یسعیاہ وائی چې، ”اے مالکه، زموږ په پېغام باندې چا یقین کړے دے؟“ ٢٧ نو ایمان د زیری په اوربدلو پېدا کيږی او زیرے د مسیح د کلام په وسیله اوربدل کيږی. ٢٨ خو زه تپوس کوم چې ولې هغوی دا نه دے اوربدلے؟ بې شکه چې اوربدلے یې دے، ځکه چې، ”د هغوی آواز په ټوله دُنیا کښې

اور بدلے شوے دے، او د هغوی کلام د دنیا آخری حدونو پورې رسبدلے دے. (۱۹) خو زه بیا تپوس کوم چې ولې بنی اسرائیل په دې پوهه نه شول؟ اول موسی فرمائی چې، ”زه به تاسو داسې خلقو سره په حسد کړم چې قوم نه دے، او تاسو به د یو کم عقل قوم په ذریعه په قهر کړم.“ (۲۰) بیا یسعیاہ په نوره زړه ورتیا سره داسې فرمائی چې، ”زه هغه چا وموندلم چا چې زما لټون نه کولو، او ما خپل ځان هغه چا ته ښکاره کړو چا چې زما تپوس هم نه دے کړے.“ (۲۱) خو د بنی اسرائیلو په حقله هغه فرمائی چې، ”ټوله ورځ مې هغه خلقو ته لاسونه کولای نیولی وؤ چې نافرمانه او باغیان وؤ.“

په بنی اسرائیل د خدای پاک رحم

۱۱ (۱) نو بیا زه تپوس کوم چې ولې خدای پاک خپل اُمت رد کړے دے څه؟ بلکل نه. زه په خپله هم بنی اسرائیلی یم، د ابراهیم د نسل نه یم او د بنیامین د خپل غړے یم. (۲) خدای پاک خپل هغه اُمت نه دے رد کړے چې پخوا یې غوره کړے وو. تاسو خبر نه یئ چې صحیفې د الیاس په حقله څه وائی؟ چې هغه څنگه خدای پاک ته د بنی اسرائیلو خلاف شکایت وکړو، (۳) ”مالکه، هغوی ستا نبیان مړه کړی دی، هغوی ستا قربانگاه نړولې دی، او زه یواځې پاتې یم او هغوی زما ژوند هم ختموی.“ (۴) خو خدای پاک هغه ته څه جواب ورکړو؟ ”ما د خپل ځان دپاره اووه زره سړی ساتلی دی چا چې بعل ته سجده نه ده کړې.“ (۵) هم دغه شان په دې موجوده وخت کښې هم یوه پله پاتې ده چې د خدای پاک په فضل غوره کړې شوې ده. (۶) خو که چېرې دا په فضل وی نو بیا دا نور د ښه عمل په بنیاد نه دے، او که نه وی، نو فضل بیا نور بې مطلبه شو. (۷) نو چې خبره داسې ده، نو ډېر بنی اسرائیل په خپل لټون کښې کامیاب نه شول. او په هغوی کښې یو څو غوره شوی کسان کامیاب شول. خو د نورو زړونه سخت کړے شوی وؤ، (۸) لکه څنگه چې لیکلے شوی دی چې، ”خدای پاک هغوی ته سست روح ورکړو. هغه دوی ته تر نن ورځې پورې داسې سترگې چې لیدلے نه شی او غوږونه چې اوربدلے نه شی، ورکړل.“ (۹) او داؤد هم فرمائی چې، ”پرېردئ چې د هغوی دسترخوان جال او دام شی او د هغوی دپاره د تیندک کانیے او سزا شی. (۱۰) سترگې یې ړندې کړه چې هغوی ونه وینی، او د هغوی ملاگانې دې د تل دپاره ټیټې شی.“ (۱۱) نو زه تپوس کوم، چې ولې هغوی تیندک وخورلو نو هغوی د تل دپاره پرېوتل څه؟ نه، بلکل نه، بلکې د هغوی د نافرمانو په وجه غبریهودیانو خلاصون وموندلو، او په دې سبب بنی اسرائیل هغوی سره په حسد شول. (۱۲) اوس که د بنی اسرائیلو نافرمانی د دنیا دپاره برکت وگرځېدلو، او که د دوی شکست د غبریهودیانو دپاره برکت وگرځېدو، نو بیا به د دې برکت نور څومره زیات شی چې کله ټول بنی اسرائیل په کښې شامل شی.

د غبریهودیانو دپاره خلاصون

(۱۳) زه اوس تاسو غبریهودیانو ته وایم چې زه د غبریهودیانو دپاره هم رسول یم او زه خپل خدمت ته زور ورکوم، (۱۴) چې په دې طریقې زه په خپل قوم کښې سیالی پیدا کول غواړم او په هغوی کښې ځینې بچ کړم. (۱۵) ځکه که د هغوی رد کېدل د دنیا پخلا کېدل شول نو د هغوی بیا قبلېدل به مړو ته د ژوندون نه څه کم نه وی. (۱۶) که چېرې دا د اوږو اولنی پیره پاکه وه نو بیا نور ټول اوږه به هم پاک وی او که د ونې جرړې پاکې وی نو بیا څانگې به هم پاکې وی. (۱۷) که د زیتون ځینې څانگې پرېکړے شی، او د هغې په ځای په کښې د ځنگلی زیتون یوه څانگه پيوند شی، نو بیا تاسو غبریهودیان هم د دغه ځنگلی څانگې په شان یئ. لکه څنگه چې هغه د بلې ونې د جرړو نه طاقت حاصلوی نو هم دغه شان تاسو هم د یهودیانو د روحانی جرړو نه طاقت حاصلوی. (۱۸) نو ځان د هغه څانگو نه اوچت مة گڼه. که ته ځان اوچت گڼې نو یاد ساته چې دا ته نه یې چې جرړو له وده ورکوي بلکې دا جرړه ده چې ته پرې پایې. (۱۹) ته به وائی چې، ”څانگې د دې دپاره پرېکړے شوې چې زه

په کښې پيوند کړې شم. ۲۰ دا رښتيا ده، هغوی د خپلې بې ایماني په وجه پرېکړې شوې خو تا د ایمان په وسیله خپل ځای نیولې دے. نو کبر مۀ کوه بلکې پرېږه. ۲۱ ځکه کۀ چرې ځدای پاک اصلی ځانگې پرې نۀ بشودلې نو هغه به تا هم پرې نۀ ږدی. ۲۲ د ځدای پاک د رحم او غضب خیال کوه. هغه په نافرمانو باندې خپل غضب نازلوی، خو څوک چې د هغه په رحم یقین ساتی هغه ورته خپل رحم بنائی. خو کۀ تاسو په هغه یقین نۀ کوئ نو تاسو به هم پرېکړې شی. ۲۳ او کۀ د بنی اسرائیل څوک په بې ایماني کښې پاتې نۀ شی نو هغوی به بیا پيوند کړې شی، ځکه چې ځدای پاک دا قدرت لری چې هغوی بیا پيوند کړی. ۲۴ ځکه کۀ چرې تۀ د خپل ځنگلی زیتون د ونې نه راپرېکړې شوې یې او د خپل فطرت په خلاف د اصلی زیتون سره پيوند شوې یې نو بیا به هغه ځانگې څومره په آسانه پيوند شی کومې چې د اصلی زیتون خپلې ځانگې دی.

د ټولو دپاره د ځدای پاک رحم

۲۵ زما وروڼو او خوبندو، دا ځکه چې دلته یو پټ حقیقت دے او زۀ غواړم چې تاسو پرې پوهه شی، د دې دپاره چې تاسو ځان بې ځایه عقلمند ونۀ گڼئ، او هغه دا دے چې د بنی اسرائیل یوه برخه به تر هغې سخته وی ترڅو چې غېر یهودیانو پوره پوره په دې کښې داخل نۀ شی. ۲۶ او بیا ټول بنی اسرائیل به خلاصون ومومی لکه څنگه چې صحیفو کښې لیکلے شوی دی چې، ”خلاصونکے به د صیون نه راپورته شی، هغه به د یعقوب د نسل نه بې دیني لري کړی. ۲۷ او دا زما د هغوی سره یو لوظ دے چې کله د هغوی گناهونه لري کړم.“ ۲۸ پهر بنی اسرائیل اوس هم د زیری دشمنان دی. او دا ستاسو دپاره فائده ده. خو دوی اوس هم ځدای پاک ته د خپلو نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب په وجه گران دی. ۲۹ ځکه چې د ځدای پاک نعمتونه او د هغه بلنه نۀ بدلېدونکې دی. ۳۰ لکه څنگه چې مخکښې تاسو غېر یهودیان د ځدای پاک نافرمانه وئ، خو چې کله بنی اسرائیلو د هغه نافرمانی وکړه نو د هغوی په ځای ځدای پاک په تاسو رحم وکړو. ۳۱ خو اوس هغوی نافرمانه دی او د ځدای پاک رحم په تاسو وشو نو چې دوی هم ستاسو په وجه د ځدای پاک په رحم کښې شریک شی. ۳۲ ځکه ځدای پاک ټول بنی آدم په نافرمانی کښې راگېر کړل نو چې هغه په ټولو باندې رحم وکړی.

ځدای پاک ته ثنا وئیل

۳۳ واہ، د ځدای پاک دولت، علم او پوهه څومره بې پایانه ده، او د هغه انصاف څومره د عقل نه بهر دے او د هغه لارې څومره عجیبه دی. ۳۴ ”د مالک ځدای په اراده څوک پوهېدے شی؟ یا څوک هغه ته مشوره ورکولے شی؟ ۳۵ یا چا هغه ته چرې څۀ ورکړی دی چې د هغه نه هم څۀ واخلی؟“ ۳۶ ځکه چې دا ټول څیزونه د هغه د لاسه ملاوېږی او د هغه په وسیله موجود دی او د هغه لوی دپاره دی. د هغه ثنا دې تل تر تله وی. آمین.

په حضرت عیسیٰ مسیح کښې نوے ژوندون

۱۲ نو په دې وجه، زما وروڼو او خوبندو، زۀ د ځدای پاک د رحمتونو په وسیله تاسو ته منت کوم چې خپل ځانونه ځدای پاک ته د داسې ژوندی قربانی دپاره وړاندې کړئ چې هغه ته مقدسه او قبوله وی، او هم دا ستاسو اصلی عبادت دے. ۱۳ خپل ځان د دې موجوده دنیا په شان مۀ جوړوئ، بلکې ځدای پاک له دا موقع ورکړئ چې ستاسو زاړۀ خیالونه بدل کړی. بیا به تاسو په دې پوهه شی چې د ځدای پاک رضا څۀ ده او دا به وپېژنئ چې څۀ ښۀ او قبلېدونکی او کامل دی.

۲) د هغه فضل په مطابق کوم چې ما ته راکړې شوي دي، زه په تاسو کېنې هر چا ته دا وایم چې تاسو خپل ځان د خپل حیثیت نه اوچت مه گڼئ. څنگه چې خدای پاک هر چا ته یوه اندازه ایمان ورکړې دي، هغه دې خپل ځان د هغې په مطابق وگڼي. ۳) لکه څنگه چې زمونږ په بدن کېنې ډېر اندامونه دي او د ټولو اندامونو کار یو شان نه دی، ۴) نو مونږ چې ډېر یو خو په عیسیٰ مسیح کېنې یو بدن یو، او د یو بل سره تړلی یو. ۵) مونږ ته د فضل په مطابق مختلف نعمتونه ملاو شوي دي. که تاسو ته د پېشگوڼې نعمت ملاو شوي وي نو د ایمان په مطابق پېشگوڼې کوئ. ۶) که تاسو ته خدمت درکړې شوي وي نو خدمت کوئ، که د تعلیم نعمت درکړې شوي وي نو تعلیم ورکوئ، ۷) او که د ډاډگیرنې نعمت یې درکړې وي نو ډاډگیرنه ورکوئ، که د سخاوت نعمت یې درکړې وي نو سخاوت کوئ او که د مشرۍ نعمت یې درکړې وي نو په محنت یې کوئ، که د رحم نعمت یې درکړې وي نو ښه په خوشحالی رحم کوئ.

د رښتیني مسیحي نښې

۱) مینه دې بې ریا وي. د بدۍ نه نفرت کوئ او د نېکۍ سره ځان ونغاړئ. ۲) لکه د وروڼو د یو بل سره مینه کوئ او په عزت کولو کېنې د یو بل نه مخکېنې کېږئ. ۳) په کار کېنې سستی مه کوئ، او د مالک په خدمت کېنې روحاني جوش و جذبې قائمه ساتئ. ۴) په امید کېنې خوشحاله، په مصیبت کېنې صابر او په دُعا کېنې مشغول اوسئ. ۵) د مقدسینو په حاجتونو کېنې مدد کوئ او د مسافرانو د مېلمستیا خیال ساتئ. ۶) څوک چې تاسو زوروی د هغوئ خیر غواړئ، برکت یې غواړئ او بشپړی ورته مه کوئ. ۷) څوک چې خوشحاله وي ورسره خوشحالی کوئ، څوک چې ژاړی ورسره ژړا کوئ. ۸) په خپلو کېنې په یو زړه اوسئ، لوی لوی خیالونه مه کوئ بلکې د بې وسو ملگرتیا کوئ او خپل ځان هوښیار مه گڼئ. ۹) د بدۍ په بدله کېنې د چا سره بدۍ مه کوئ. هم هغه کارونه کوئ چې د هر چا په نظر کېنې د عزت وي. ۱۰) ترڅو چې درنه کېدې شي نو د خپل طرف نه د هر چا سره صلح ساتئ. ۱۱) اے زما عزیزانو، خپل بدل مه اخلئ بلکې خدای ته د بدل اخستو موقع ورکړئ، ځکه چې دا لیکلې شوي دي چې، ”مالک خدای فرمائي چې بدل اخستل زما کار دي، بدل به زه اخلم.“ ۱۲) د دې په ځای، ”که ستا دشمنان اوږی وي نو هغوئ له روتې ورکړه او که هغوئ تری وي نو هغوئ ته اوبه ورکړه، ځکه چې ستا په داسې کولو به یې په سرونو اور بل شي.“ ۱۳) بدۍ ته خپل ځان مه ښکته کوئ بلکې د نېکۍ په وسیله پرې بدۍ غالب شه.

د سرکاری مشرانو تابعداري کوئ

۱۳) هر څوک دې د سرکاری مشرانو تابعدار وي، ځکه چې ټول اختیار د خدای پاک د طرف نه دي او کوم سرکاری مشران چې موجود دي، هغه خدای پاک په خپله مقرر کړي دي. ۱) نو ځکه هر څوک چې د مشرانو تابعداري نه کوي، هغه د خدای پاک د انتظام مخالفت کوي او څوک چې مخالفت کوي، هغوئ به سزا ومومي. ۲) ځکه چې تابعدارو خلقو ته د مشرانو نه هیڅ یره نه وي خو نافرمانو ته وي. که تاسو چرې د مشرانو په وړاندې بغېر د پرې اوسېدل غواړئ، نو تابعداري کوئ او هغوئ به ستاسو تعریف کوي، ۳) ځکه چې هغوئ ستا د ښېگړې ډپاره د خدای پاک خادمان دي. خو که چرې تاسو نافرمانی کوئ نو ویرېږئ، ځکه چې ستاسو سزا د هغوئ په لاس کېنې ده او سزا به ضرور درکړي. هغوئ د خدای پاک خادمان دي او د نافرمانو نه بدله اخلي. ۴) نو ځکه دا ضروري ده چې تاسو تابعدار اوسئ، نه صرف د سزا نه د بچ کېدو ډپاره بلکې د دې ډپاره چې ضمیر مو په سکون کېنې وي. ۵) هم په دې وجه تاسو خپل ټیکس ورکوئ ځکه چې دا اختیارمند مشران په خپلو مصروفیاتو کېنې د خدای پاک خادمان دي. ۶) د ټولو حق پوره کوئ، چا ته چې ټیکس

ورکول وی، هغوی ته ټیکس ورکوی، څوک چې د محصول حقدار دی هغوی ته محصول ورکوی، د چا چې احترام کول په کار دی، د هغوی احترام کوی، د چا چې عزت کول په کار دی، د هغوی عزت کوی.

د یو بل سره مینه کول

❶ هیڅ قسم فرض په ځان مه پرېږدی. خو صرف یو کار چې هغه ستاسو دپاره ضروری دے، هغه دا چې د یو بل سره مینه کوی، نو په دې سره تاسو په شریعت پوره عمل وکړو. ❷ ځکه چې دا حکمونه دی چې، ”زنا مه کوی، خون مه کوی، غلامه مه کوی، حرص مه کوی،“ او د دې نه علاوه نور چې څه حکمونه دی، د هغې ټولو خلاصه په دې کښې ده چې، ”د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مینه ساتی.“ ❸ په چا کښې چې مینه وی هغه د خپل گاونډی سره بد نه کوی، نو په دې سبب مینه کول د شریعت پوره کول دی.

د حضرت عیسیٰ بیا راتلل

❹ د هر څه نه مخکښې دا خبره منل ضروری ده، تاسو ته ښه پته ده چې وخت کم دے، د خوبه رابېدار شی. ځکه چې زمونږ خلاصون رانږدې شوې دے د کوم وخت نه چې مو ایمان راوړې دے. ❺ شپه په ختمېدو ده، ورځ په راتلو ده، نو راځئ چې مونږ د تیاری د کارونو نه لاس واخلو او د رڼا په وسله ځان سمبال کړو. ❻ راځئ چې د ورځې په رڼا کښې په عزت سره ژوند تېر کړو، نه چې په گډا او نشه بازی، نه په زناکاری، نه په مستی، او نه په شهوت پرستی، نه په جنگونو او حسد. ❼ بلکې د دې په ځای د مالک عیسیٰ مسیح جامې په تن کړئ او د نفس د خواهشاتو دپاره تدبیرونه مه جوړوئ.

په بل چا الزام مه لگوه

❽ په ایمان کښې کمزوری خلق ځان سره شریک کړئ او په مسائیلو کښې ورسره بحث مباحثه مه کوی. ❾ مثال په توگه د ځینو خو دا عقیده ده چې د هر څیز خوړل روا دی خو کمزوری ایمان لرونکی تشه سبزی خوری. ❿ څوک چې هر څه خوری هغه دې هغه چا ته سپک ونه گوری څوک چې دا نه خوری، او څوک چې نه خوری هغوی دې په خوراک کوونکی الزام نه لگوی ځکه چې خدای پاک هغوی قبول کړی دی. ⓫ تاسو څوک یئ چې د بل چا په نوکرانو الزام لگوی؟ د هغوی مالک به په خپله د هغوی د خدمت په حقله فېصله وکړی. او د مالک خدای په مدد سره به هغوی په خپل خدمت کښې کامیاب شی. ⓬ څه خلق یوه ورځ د بلې ورځې نه خاص گڼی او څه خلق ټولې ورځې یو شان گڼی، خو چې تاسو کومه فېصله کوی په خپل زړه کښې په هغې پوره تسلی ساتئ. ⓭ څوک چې یوه ورځ خاص گڼی، هغوی یې د مالک خدای د احترام دپاره گڼی او دغه شان څوک چې هر څه خوری هغوی یې د مالک خدای د احترام دپاره خوری، ځکه چې هغوی پرې د خدای پاک شکر کوی. خو څوک چې څه نه خوری هغوی یې هم د مالک خدای د احترام دپاره نه خوری او د خدای پاک شکر پرې کوی. ⓮ ځکه چې زمونږ ژوند او مرگ صرف د خپل ځان دپاره نه دے. ⓯ ځکه چې زمونږ ژوند او مرگ د مالک د لویې دپاره دے نو که مونږ مړه کېږو او که ژوندی کېږو نو د مالک یو. ⓰ ځکه چې مسیح د هم دې دپاره مړ شو او بیا ژوندی شو، نو چې هغه د مړو او ژوندو دواړو مالک شی ⓱ خو تاسو ولې په بل ایماندار ورور یا خور الزام لگوی؟ یا تاسو ولې بل ایماندار ورور یا خور ته سپک گورئ؟ ځکه چې مونږ ټول به د خدای پاک د عدالت د تخت په وړاندې ودرېږو. ⓲ ځکه چې دا لیکلې شوی دی چې، ”مالک خدای فرمائی چې زما دې په خپل ذات

قسم وی چې هره یوه گوډه به ما ته په سجده شی، او هره ژبه به اقرار وکړی چې بې شکه زه ژوندی خدای پاک یم.“ (۱۲) نو بیا مونږ هر یو به خدای پاک ته خپل حساب ورکولو.

بل چا ته تیندک مه ورکوی

(۱۳) نو په کار دے چې مونږ نور په یو بل الزام ونه لگؤو. بلکې دا کلکه اراده وکړو چې کله به هم د بل په لار کښې د تیندک خوړلو گټ یا خنډ نه کېږدو. (۱۴) زه په دې پوهه یم او په مالک عیسی کښې زما دا ایمان دے چې هیڅ څیز هم په خپله حرام نه دے، خو چې څوک بې حرام گڼی نو هغه ته حرام دے. (۱۵) که چېرې ستا ورور یا خور ستا د خوراک په وجه خفه کړی نو بیا ته په مینې سره ژوند نه تېروې. نو په خپل خوراک هغوی مه هلاکوه د چا دپاره چې مسیح مړ شو. (۱۶) نو چا ته دا موقع مه ورکوی هغه څه چې ستا په نظر کښې جائز وی، او دوی ورته بد وواځي. (۱۷) ځکه چې د خدای پاک بادشاهی په خوراک څښاک نه ده بلکې په صداقت، او په صلح ده او په روح القدس کښې په خوشحالی ده. (۱۸) څوک چې په دې شان د عیسی مسیح خدمت کوی، هغه په خدای پاک گران او د خلقو په مینځ قبول شوې دے. (۱۹) نو بیا دې مونږ پوره کوشش کوو چې صلح او سلامتی راولو او د یو بل د روحانی تعمیر او ترقی باعث شو. (۲۰) د خوراک دپاره د خدای پاک کار مه وړانوی. هر څیز حقیقت کښې پاک دے، خو دا ستاسو دپاره غلطی ده چې تاسو هغه څه خوړئ چې د نورو د تیندک سبب جوړېږی. (۲۱) دا به ښه وی چې ته غوښه ونه خوړې یا شراب ونه څښې او یا نور داسې څه کار ونه کړې چې ستا د وروڼو او خوښو د تیندک سبب کېږی. (۲۲) نو په څه چې ستاسو عقیده وی، هغه د خدای پاک او په خپل مینځ کښې وساتئ. بختور دی هغوی کوم څیزونه چې هغوی روا گڼی او د هغې په خوړلو سره خپل ځانونه مجرمان نه گڼی. (۲۳) خو که څوک شک کوی او هغوی دا خوړی نو هغوی مجرمان شول، ځکه چې هغوی په ایمان سره دا عمل نه کوی، نو ځکه کوم عمل چې په ایمان سره نه وی نو هغه گناه ده.

ځان نه بلکې نور خلق خوشحالوی

۱۵ (۱) غرض دا چې مونږ چې په ایمان کښې مضبوط یو، په کار دے چې د کمزورو کمزورتیا برداشت کړو، نه چې په خپله خوشحالی کښې مشغول یو. (۲) مونږ کښې دې هر یو خپل گاونډی خوشحاله ساتی د دې مقصد دپاره چې د هغه ایمان مضبوط شی. (۳) ځکه چې مسیح هم خپل ځان خوشحاله کړې نه وو بلکې دا لیکلې شوی دی چې، ”څوک چې ستاسو بې عزتی کوی د هغوی بې عزتی په ما راغله.“ (۴) ځکه چې کومې خبرې چې وړاندې په صحیفو کښې لیکلې شوی دی، هغه زموږ د هدایت دپاره لیکل شوی دی، نو چې د صبر او د کتاب مقدس د تسلی د خبرو نه مونږ څه امید ولرو. (۵) او خدای پاک چې د صبر او د تسلی سرچینه دے، هغه دې تاسو له دا توفیق درکړی چې د عیسی مسیح په مطابق په خپلو کښې سره یو زړه شی او یو ځای ژوند وکړئ، (۶) نو چې تاسو په یو زړه او یو آواز سره د خدای پاک، زموږ د مالک عیسی مسیح د پلار لوی بیان کړئ.

د یهودیانو او د غبریهودیانو دپاره زیری

(۷) نو بیا څنگه چې مسیح د خدای پاک د جلال دپاره ستاسو هرکلی وکړو، هم دغسې تاسو هم د یو بل هرکلی کوئ. (۸) ځکه زه تاسو ته دا وایم چې مسیح د خدای پاک د رښتینوالی د ثابتولو دپاره د یهودیانو خادم شو، د دې دپاره چې هغه

وعدې پوره کړې کومې چې زمونږ د پلار نیکونو سره شوی دی (۹) او د دې دپاره چې غبریهودیان هم د رحم په سبب د خدای پاک ثنا ووائی لکه څنگه چې لیکلی دی چې، ”هم په دې وجه به زه په غبریهودیانو کښې ستا اقرار کومه او ستا د نوم سرودونه به وایم.“ (۱۰) او هغه بیا فرمائی چې، ”اے غبریهودیانو. د هغه د اُمت سره خوشحالی وکړئ.“ (۱۱) او بیا فرمائی ”اے ټولو غبریهودیانو، د مالک خدای ثنا ووائی، او ټول اُمتونه دې د هغه ثناء صفت بیان کړی.“ (۱۲) او بیا یسعیاه وائی چې، ”د یسی د جرړې نه راپوکېدلې څانگه به راځی، یعنې هغه سرې چې په غبریهودیانو به حکومت کولو له راوچت شی، په هغه کښې به غبریهودیان اُمید ساتی.“ (۱۳) خدای پاک چې د اُمید سرچینه دے، هغه دې تاسو د خپل ایمان په وسیله د هرې خوشحالی او سلامتی نه پک کړی، نو چې د روح القدس په قدرت سره ستاسو اُمید هم په مخه زیاتېږی.

په زړه ورتیا سره د پولوس رسول د لیکلو وجه

(۱۴) اے زما وروڼو او خوبندو، زما په خپله هم ستاسو په حقله دا پوخ یقین دے چې تاسو په خپله د نېکۍ نه پک او په علم پوره یئ او یو بل ته د هدایت کولو هم قابل یئ. (۱۵) نو ما هم په بعضې نقطو کښې زیات په زړه ورتیا سره د دې یادگیرنې په طور دا تاسو ته ولیکل د هغه فضل په وجه چې خدای پاک ما ته راکړے دے (۱۶) چې زه غبریهودیانو ته د عیسی مسیح خادم شم او د خدای پاک د کلام لکه د امام په شان خدمت وکړم، او چې د غبریهودیانو نذرانې خدای ته قبولې شی او د روح القدس په وسیله مقدسې شی. (۱۷) نو ځکه زه په عیسی مسیح کښې د خدای پاک دپاره په خپل خدمت فخر کوم. (۱۸) ځکه چې زه د هغه خبرو کولو جرأت نه شم کولے بغیر د هغه نه چې مسیح زما په وسیله پوره کړی دی، د دې دپاره چې زه غبریهودیان په خپل قول او عمل باندې د خدای پاک تابع کړم. (۱۹) د نښو او معجزو په قدرت او د خدای پاک د روح القدس په طاقت سره هغوی مطمئن شو. نو دغه شان ما د یروشلم نه تر الریکوم پورې د مسیح زېرے پوره پوره خور کړو. (۲۰) او هم دغه زما آرزو ده چې هلته دا زېرے ورسوم چرته چې د مسیح نوم نه دے اوربدلے شوے، نو چې زه د بل چا په بنیاد آبادی ونه کړم. (۲۱) بلکې څنگه چې لیکلے شوی دی چې، ”چا ته چې د هغه په حقله څه نه دی وئیلے شوی، هغوی به ووینی، او چا چې د هغه په حقله نه دی اوربدلی، هغوی به پوهه شی.“

د پولوس رسول روم ته د تلو اراده

(۲۲) هم دغه وجه ده چې زه تاسو ته د بار بار راتلو نه ایسار وم. (۲۳) خو اوس په هغه ملکونو کښې زما نور حاجت نشته او زه د پېرو کالونو راسې تاسو له د راتلو ليواله وم. (۲۴) کله چې زه اسپانیه ته ځم نو په لاره به تاسو ته هم درځم ځکه چې زما دا اُمید دے چې په خپل دې سفر کښې به تاسو سره ملاقات کوم، او چې تاسو سره په څه موده تېرولو مې زړه مور شی نو بیا به مې تاسو هغه طرف ته رخصت کړئ. (۲۵) خو اوس زه د مقدسینو د امداد دپاره یروشلم ته ځم. (۲۶) ځکه چې د مکدونیو او د اخیه خلقو د زړه د اخلاصه د یروشلم د غریبو مقدسینو دپاره چنده کړې ده. (۲۷) هغوی دا چنده په خوشحالی سره کړې ده ځکه چې هغوی خپل ځان د دوی قرضدار گڼلو. ځکه چې غبریهودیانو ته د زېری روحانی برکتونه د یروشلم د ایماندارانو نه ملاو شوی و نو هغوی دا ضروری وگڼله چې په مالی توگه د هغوی مدد وکړی. (۲۸) نو کله چې زه دا خدمت پوره کړم او هغه پېسې هغوی ته حواله کړم څه چې راغونډې شوې دی نو بیا به زه ستاسو په لار اسپانیه ته ځم. (۲۹) او ما ته پته ده چې کله زه تاسو ته درځم نو د عیسی مسیح پوره برکت به درورم. (۳۰) او اے وروڼو او خوبندو، زه د عیسی مسیح په وسیله څوک چې زمونږ مالک دے او د روح د مینې په وسیله په تاسو زور راوړم چې زما دپاره د خدای پاک نه په دُعا غوښتو کښې ما سره یو ځای شی، (۳۱) چې زه د یهودیه د بې ایمانانو نه بچ شم او چې زما هغه امداد

چي د يروشلم د ايماندارانو دپاره دے قبول كړي. (٢٢) نو د دې نه پس به بيا د خدائ پاك په مرضي سره او بښه په خوشحالي تاسو ته درشم او تاسو سره به دمه وكړم. (٢٣) خدائ پاك چي د سلامتي سر چينه دے، هغه دې تاسو ټولو سره وي. آمين.

د پولوس رسول شخصي سلام

١٦ (١) زه تاسو ته د فيبې چې زمونږ خور او د كنخريه د جماعت خدمتگاره ده، سفارش كوم، (٢) تاسو د هغې د مالک په يووالي كښې داسې هركلې وكړئ لكه څنگه عزت چې مقدسينو ته په كار وي. څه چې د هغې ضرورت وي ورسره مدد كوئ، ځكه چې هغې ما سره سره د نورو پېرو خلقو هم مدد كړې دے. (٣) پرسكله او اكله ته مې سلام وايئ، هغوى د عيسى مسيح په خدمت كښې زما ملگرى وو. (٤) هغوى زما دپاره خپل ځانونه په خطر كښې هم واچول او نه صرف زه بلکې د غېر يهوديانو ټول جماعتونه د هغوى شكر گزارى كوي. (٥) هغه جماعت ته مې هم سلام وايئ چې د هغوى په كور كښې راټولېږي. گران اېينتوس ته هم زما سلام وايئ چې په آسيه كښې د مسيح اول ايماندار دے. (٦) مريم ته مې سلام كوئ، چا چې ستاسو دپاره پېر محنت كړې دے. (٧) اندرونيكوس او يونياس ته مې سلام وايئ، هغوى زما عزيزان دي او ما سره په قېدخانه كښې وو. هغوى په رسولانو كښې مشهور دي او زما نه مخكښې يې په مسيح ايمان راوړې وو. (٨) امپلياطوس ته مې سلام وايئ چې د مالک د خاطر په ما گران دے. (٩) اوربانوس ته مې سلام وايئ چې د مسيح په خدمت كښې زمونږ ملگرى دے، او په ما گران ستاخوس ته هم سلام وايئ. (١٠) اپليس ته مې سلام وايئ چې په مسيح كښې آزمائيلې شوې دے او د اريستوبولوس د كور خلقو ته مې سلام وايئ. (١١) زما عزيز هيروديون ته سلام ووايئ او د نركس د كور هغه خلقو ته هم سلام ووايئ چې د مالک سره يووالې لري. (١٢) ترفينه او ترفوسه ته سلام وايئ چې د مالک په خدمت كښې زما ملگرى دي او هم گرانې پرسس ته سلام وايئ چا چې د مالک په كار كښې پېره خواري كړې ده. (١٣) روفوس ته سلام وايئ چې د مالک غوره شوې دے او د هغه مور ته چې زه يې هم مور گڼم، سلام وايئ. (١٤) اسنكريتوس، فليگون، هرميس، پتروياس، هرماس او هغو وروڼو او خوېندو ته چې د هغوى ملگرى دي، سلام وايئ. (١٥) فيلولوگوس، يوليه، نيريوس او د هغه خور او المپاس او ټولو مقدسينو ته چې د هغوى سره دي سلام وايئ. (١٦) په خپلو كښې په پاكي مينې سره يو بل ته سلام ووايئ، د مسيح ټول جماعتونه درته سلام وائي.

آخري هدايات

(١٧) نو اوس اے وروڼو او خوېندو، زه تاسو ته دا منت كوم چې كوم خلق د هغه تعليم خلاف چې تاسو حاصل كړې دے، د بې اتفاقي او تيندك خوړلو سبب كيږي، په هغوى نظر ساتئ او ځان ترې ساتئ. (١٨) ځكه چې داسې خلق زمونږ د مالک مسيح خدمت نه كوي بلکې د خپل مفاد خدمت كوي او په نرمو او خوږو خبرو ساده خلق دوکه كوي. (١٩) ځكه چې ستاسو فرمانبرداري په ټولو خلقو كښې مشهوره ده، نو ځكه زه په تاسو خوشحاله يم او زه غواړم چې تاسو په نېكي كښې هوبسياران شئ او په بدې كښې بې گناه شئ. (٢٠) خدائ پاك چې د سلامتي سرچينه دے، هغه به پېر زر شېطان ستاسو د پښو لاندې چڅني كړي. زمونږ د مالک عيسى مسيح فضل دې تاسو سره وي. (٢١) زما د خدمت ملگرې تيموتيوس او هم دغسې زما عزيزان لوكيوس، ياسون او سوسپطرس تاسو ته سلام وائي. (٢٢) زه ترتيوس د دې خط ليكونكې تاسو ته هم په مالک كښې سلام وايم. (٢٣) گايوس چې زما او د ټول جماعت كوربه دے، تاسو ته سلام وائي، اراستوس د ښار خزانچي او زمونږ ورور كوارتوس تاسو ته سلام وائي. (٢٤) زمونږ د مالک عيسى مسيح فضل دې تاسو ټولو سره وي. آمين.

٢٥) اوس دې ټوله لوئی خُدائِ پاک ته وی. څوک چې تاسو په ایمان کښې مضبوطولې شی، زما زیرې د عیسیٰ مسیح په حقله چې تاسو ته بیان کوم د هغه کشف په مطابق کوم راز چې د پیرې مودې نه پټ ساتلې شوې وو، ٢٦) خو اوس څرگند کړې شو، او ازلی خُدائِ پاک د نبیانو د کلام په وسیله هغه ښکاره کړې دے د دې دپاره چې د هغه د حُکم په مطابق ټول غبریهودیان د ایمان راوړلو سره د هغه تابع شی. ٢٧) د هغه واحد خُدائِ پاک چې په هر څه پوهیږی، جلال دې د عیسیٰ مسیح په وسیله تل تر تله وی. آمین.